

MALMENBLADET NR 1 2018

100 år i luften, Tunnan 70 år + Gripen 30 år

Foto: Arne Nylén

Medlemsblad för Kungl Östgöta Flygflottiljs Kamratförening

Flygets Hus, Länergatan 11

586 63 LINKÖPING

BG: 336-3181

www.f3.kamratforening.se

f3.kamratforening@gmail.com

MALMENBLADET NR 1 2018

Nr 66 sedan första nummer 1982

Redaktör och Webbansvarig:

Sture Axelsson
Ektunavägen 65,
589 33 Linköping
070-5882166,
013-152601

E-post:

sobaxe@gmail.com

Ansvarig utgivare:

Ingvar Jäderlind

Bild på första sidan.

Vi firar Tunnan 70 år och Gripen 30 år, läs mera på sidan 15

Innehåll detta nummer:

Medl avg, div info, nya medl, bl a sid 2	
Ordföranden har ordet	sid 3
Styrelsens årsberättelse	sid 4-5
Länkar som brustit	sid 5
Årsmötet 2018	sid 6
Lillejul 2017	sid 7
Kommande möten	sid 7
Resor	sid 8-9
I FN-tjänst 1960	sid 10-15
100 år i luften	sid 15
Info Hkpflottiljen,	sid 16-17
Garnisonens Dag	sid 17
Drömräsan	sid 18-20

Malmenbladet

Vi har som vanligt en stående efterlysning av material för artiklar. Hör gärna av dig till mig: **Sture Axelsson**. Jag är glad om Du berättar, skriva kan jag göra.

E-postadress.

Du som har dator och en e-postadress, meddela den gärna till redaktör eller kassör så kan vi nå ut med information till er snabbare.

Just nu har vi e-postadresser till 98 medlemmar, ca hälften av medlemmarna, men vi vill gärna ha adressen till många fler.

Påminner också om att ni, som har E-post, töm er brevlåda. Ofta får vi Epost i retur p g a att "mottagarens brevlåda är full".

sobaxe@gmail.com

berndt.samuelsson@telia.com

f3.kamratforening@gmail.com

Adressändring

Om du flyttar och ändrar adress är kassören, **Bernt Samuelsson**, tacksam om du meddelar detta till honom, på tel

013-299357 eller via e-post

berndt.samuelsson@telia.com

Om du inte vill fortsätta att vara medlem vill vi också att du meddelar kassören detta

Webbsidan

Vi har fått frågan om man måste logga in på Kamratföreningens webbsida. Det behöver man inte!

Funktionen finns i systemet men utnyttjas inte utan all information är tillgänglig utan inloggning.

Betalning.

Vid våra sammankomster, Årtmiddag , Lillejul och Årsmöte, vill vi påminna om att vi inte kan ta emot kortbetalning. Kontant eller swish är det som gäller!

Swishnummer: **076-1489514**

Resor.

Två resor är planerade, en till Femörefortet och F11 Museum och en till FV huvudflygdag på Ärna, Uppsala. Se sid 8-9. **OBS avresetid och pris för flygdagsresan kan komma att ändras!**

Nya medlemmar.

Tre nya medlemmar har tillkommit i föreningen sedan förra Malmenbladet:

Annette Nilsson

Håkan Nilsson

Dan Lundin

Välkomna!

Vi är nu **210** medlemmar i föreningen.

Aktiviteter på FVM och ÖFS

Flygvapenmuseum har många aktiviteter som är trevliga att delta i och föredrag som är värda att lyssna till.

Mer information finns på Internet

www.flygvapenmuseum.se/kalender

Östergötlands Flyghistoriska Sällskap, ÖFS, har filmkvällar i Flygets Hus, oftast sista torsdagen i månaden, vår och höst. De är absolut värda ett besök. Inget inträde men vill man ha fika kostar det 20:-

Information finns på deras webb www.ofsflyg.se
Vi rekommenderar även ett medlemskap i ÖFS. Det innefattar då bl a rabatt i FVM-butiken och i restaurangen CalleC.

Ordföranden har ordet

Ja, nu är vi åter inne i ett nytt verksamhetsår och dags för första numret av Malmenbladet.

Äntligen har vinterkylan släppt, som hållit oss i ett järngrepp. Våren är äntligen här som får oss att glömma hur kall och snörik vintern varit.

Nu ser vi framåt och ser vad 2018 har kikaren. Våra politiker både lokalt och på riksplanet har startat upp med sina olika slogans om allt till alla. Vi får väl se hur det blir med detta.

Försvaret, polisen, sjukvården, skolan, äldreomsorgen, trygghetsfrågor och pensionerna kommer säkert upp på dagordningen i vanlig ordning. Kamratföreningarna får som vanligt motivera för sina ekonomiska ersättningar men vi ser ett ljus i tunneln om kommande framgångar.

Vi kan konstatera att våra politiker har insett vikten av att försvara vårt territorium efter många år av neddragningar. Det är nu nästan så det tävlas i att öka anslagen från en ytterst låg nivå. Det kommer ändå ta lång tid att åstad-komma en både kvalitativ och kvantitativ nivå för att trygga vårt land.

Jag har även haft förmånen att få delta i Officersförbundets förbundsråd och där inhämta aktuell information om försvarsmaktens problem, ekonomiska såväl som personella. ÖB Mikael Bydén presenterade och informerade vilka utmaningar som försvarsmakten står inför de kommande åren, samt i en intervju med Anki Behrens angående #givaktochbitihop# och kvinnornas situation inom försvarsmakten.

Vårens föreningsverksamhet har också kommit igång med olika aktiviteter med bl.a. filmkvällar tillsammans med ÖFS och vårens första kamratföreningsträff samt garnisonsträff med kamratföreningarna i Linköping.

Vi kommer också genomföra resor till "femöresfortet" i maj med besök vid F11 flygmuseum samt till Flygvapnets flygdag i augusti på Ärna/F16. Eventuellt kommer vi att besöka på F13 flygmuseum under våren.

Vi kommer också att delta i Helikopterflottiljens dag på Malmen 5 maj med information om vår kamratförening.

Kamratföreningen planerar att delta i veteran-dagen 29 maj i Stockholm.

Studiebesök kommer att genomföras under hösten vid specialflygenheten på Malmen. Mer information om detta på vår webbsida.

C Helikopterflottiljen som enligt förslag från HKV övertar traditionsansvaret från C LSS 2019-01-01. Tillsammans kommer vi nu utarbeta en överenskommelse med vilka åtagande vi från kamratföreningen och Helikopterflottiljen skall utformas. Vi har bara positiva erfarenheter från C LSS som helhjärtat stött oss med bl.a. ekonomiska ersättningar. Nu hoppas vi att C Helikopterflottiljen fortsätter i samma positiva anda som C LSS i framtiden.

Tiden går fort i år är det 20 år sedan riksdagen beslutade att specialflygenheten inte skall flyttas från Malmen till Uppsala. Kampen var över efter flera års utredningsarbete att Malmen var det bästa alternativet. Vi hoppas att till nästa nummer av Malmenbladet redogöra och informera om de olika turerna innan riksdagen upphävde sitt första beslut att vi först skulle flytta till Uppsala och sedan fatta ett nytt riksdagsbeslut att vi inte skall flytta till Uppsala.

Jäderlind och HB (och några till) skålar för beslutet om att Spec.flyg får vara kvar på Malmen.

Läs mer på föreningens Webbsida där kommande aktiviteter finns redovisade.

Malmen våren 2018
Ordföranden

Styrelsens verksamhetsberättelse för 2017

Styrelsen 1/1 - 31/12 2017

Ingvar Jäderlind	Ordförande
Hans Bertil Karlsson	Vice ordförande
Leif Klaar	Sekreterare
Bernt Samuelsson	Kassör
Krister Engström	Ledamot
Hans Mårtensson	Ledamot
Ronny Perfect	Ledamot
Sture Axelsson	Suppleant
Stig-Olof Carlsson	Suppleant
Stellan Andersson	Adjungerad

Revisorer: Bo Agnegård och Christina Huitfeldt

Valberedning: Jan Björkman och
Christer Sporre
Webbansvarig: Sture Axelsson

Styrelsemöten

Styrelsen har under året haft 10 protokollförda sammanträden.

Verksamhet

Torsdagsträffar med 16 februari och 19 oktober.

Årsmöte 21 april.

Traditionsenlig "Lillejul" fredagen 8 december då 75 medlemmar lät sig väl smaka av det stora och välsmakande jul-bordet.

Vid samtliga sammankomster har styrelsen informerat om aktuella försvarsfrågor samt kamratföreningens pågående och kommande verksamhet.

Thorleif Åkesson har hållit ett mycket intressant föredrag om sin FN tjänstgöring i Kongo 1960 med mat- och förnödenhetstransporter m.m.

Styrelsen har genomfört styrelseseminarium för att utveckla vår föreningsverksamhet.

Resor

F13 förbandsmuseum har besökts.

Resan till Robotmuseet i Arboga har ställts in p.g.a. för få deltagare.

Representation

Ordf. ingår som representant i Flygvapnets samverkansgrupp för kamratföreningarna.

Vice ordf. och Sture Axelsson har deltagit i flygvapnets kamratföreningskonferens vid LSS i Uppsala.

Ronny Perfect har representerat kamratföreningen vid SMKR regionala konferens i Ängelholm.

Berndt Samuelsson har deltagit i Linköpings kommuns information till föreningar angående ansökan av föreningsbidrag.

Ordf. vice ordf. och Ronny Perfect har representerat föreningen vid garnisonens kamratföreningskonferens.

Ronny Perfect och Sture Axelsson har representerat föreningen vid flygmuseikonferensen. Sture Axelsson har representerat föreningen vid C hkpfly årliga julinformation till anställda och kamratföreningar.

Samverkan

Har genomförts med övriga kamratföreningar i Linköpings Garnison och F13 i gemensamma kamratföreningsfrågor.

Ekonomi

Kamratföreningens ekonomi är god men stor osäkerhet råder om vilket stöd som kan erhållas från FM/Helikopterflottiljen och LSS i framtiden.

Begränsat stöd har vi fått från Hkpfly. under 2017. ÖFS har erhållit ersättning av Hkpfly. för våra lokal-kostnader i Flygets Hus.

Begränsat stöd har vi också erhållit från LSS (Kuvert, -porto och tryckkostnader).

Föreningen har även erhållit ekonomiskt stöd från Linköpings kommuns äldre nämnd.

Vi har anslutet oss till betalssystemet Swish.

Investeringar

Uppgradering av föreningens datorsystem.

Malmenbladet

Malmenbladet, som är kamratföreningens officiella medlemsinformation, har skickats ut två gånger under verksamhetsåret.

Utöver Malmenbladet har även E-post skickats ut till medlemmar som anmält sin E-postadress, med aktuell information.

Hemsidan

Föreningens hemsida på Internet

www.f3.kamratforening.se innehåller aktuell information om kommande aktiviteter och vår målsättning är att hålla hemsidan så aktuell som möjlig.

Slutord

Styrelsen vill rikta ett varmt tack till alla som på olika sätt bidragit till föreningens verk-

samhet under året.

Sammanfattningsvis har 2017 för kamratföreningen och medlemsrekryteringen varit stöd ni visat vår kamratförening.

Under 2018 har vi den förhoppningen att också frågan och beslut fattas av HKV vilket förband som skall vara traditionsbevarande för F3 och vår kamratförening. Förslaget är att vi skall tillhöra helikopterflottiljen på Malmen, vår naturliga plats.

Till Helikopterflottiljen och LSS framför vi också vårt tack för all värdefull hjälp och stöd i vår verksamhet och hoppas att även i fortsättningen även kan påräkna ekonomiskt

positiv vilket har varit ett bra år för föreningen. Styrelsen vill tacka alla medlemmar runt om i vårt avlånga land för det stora intresse och stöd från Hkpflj. och LSS.

Ingvar Jäderlind
Leif Klaar
Krister Engström
Ronny Perfect
Stig Olof Carlsson

Hans Bertil Karlsson
Bernt Samuelsson
Hans Mårtensson
Sture Axelsson

Ordföranden

LÄNKAR SOM BRUSTIT KAMRATER SOM LÄMNAT OSS

**Arvid Andersson
Ivan Bernhardsson
Ingmar Persson
Jan-Olov Åhsblom**

FRID ÖVER MINNET

*Hem går flykten över kända byar
- skymtar hembyns kyrka r'en
Över bygden dela lätta skyar
ömsom skugga – solens sken*

*Hit vill jag en gång få återvända
längs min skolväg som jag ser
när min levnads dag nått sin ända
här bland minnen bäddas ner*

Ferdinand Cornelius

Årsmötet 2018

Årsmötet avhölls traditionsenligt i Flygets Hus den 20 april. Vi var ca 45 medlemmar som deltog.

Gästerna började anlända för lite försnack och kaffe ovanligt sent i år, troligen p g a det vackra vädret.

I ordförandens frånvaro öppnade vice ordföranden, H-B Karlsson, mötet och som inledning hölls parentation över 6 avlidna medlemmar:

Gustav Johansson
Arvid Andersson
Ivan Bernhardsson

Arne Kind
Ingmar Persson
Jan-Olov Åhsblom

Kassören redogjorde för ekonomin, som för övrigt är god, trots en del ej budgeterade utgifter under 2017.

Mötesordföranden, H-B, klubbade sedan snabbt och med ackuratess igenom de sedvanliga punkterna inklusive ansvarsfrihet för styrelsen.

Den styrelse som valdes är i alla delar densamma som förra året.

Efter årsmötet blev det mat. Mycket mat och god mat, även om en del tyckte att förrätten var i starkaste laget! Som vanligt var det Anita och Hans Mårtensson som, tillsammans med Kockduon i Linköping, fixat till maten.

Stellan och Bernt väntar på anstormningen

Parentation

...medan bl a Christina dukade förrätten

Stor aktivitet i köket

Styrelsens sammansättning 2018

Ordförande Ingvar Jäderlind	Omval 1 år
Ledamot Hans Bertil Karlsson	(1 år kvar)
Ledamot Bernt Samuelsson	(1 år kvar)
Ledamot Leif Klaar	(1 år kvar)
Ledamot Hans Mårtensson	Omval 2 år
Ledamot Ronny Perfect	Omval 2 år
Ledamot Stig Olov Carlsson	Omval 2 år
Suppleant Krister Engström	Omval 1 år
Suppleant Sture Axelsson	Omval 1 år
(Red Malmenbladet)	
Adjungerad Stellan Andersson	
Revisor Bo Agnegård	Omval 1 år
Revisor Christina Huitfeldt	Omval 1 år
Revisorsuppl Jan-Olof Klingsell	Omval 1 år
Revisorsuppl Ove Svensson	Omval 1 år

Valberedning 2019 Jan Björkman
Christer Sporre

Väntan på maten tillbringades gärna utomhus....

KUNGLIGA ÖSTGÖTA FLYGFLÖTTILS KAMRATTFÖRENING
ÅRSMÖTE 2018-04-20
GAZPACHO MED HETA SOTADE RÄKOR PÅ SPETT
SMÖRSTEKTA FLÄSKFILÉMEDALJONER MED KANTARELLSÄS OCH ETT FRÄS PÅ ÄPPLE, BACON, LÖK O HARICOTS VERTS POTATIS OCH ROTFRUKTSGRATÄNG
BORDSVATTEN GRANDE NUIT (CABERNET-SAUVIGNON)
NATUREO SYRAH (AUSTRALIA)
OSTKÄKA SYLT OCH GRÄDDE
KAFFE ENKEL KÄKA

Dagens meny

Anita pustar ut efter väl förrättat värv

Lillejul 2017

Inföll den 8 december och blev en nästan lika stor succé som förra året, i vart fall vad gäller antalet deltagare. 73 var anmälda och 71 kom. Nu ligger vi på gränsen för hur många vi kan ta in i Safirsalen på Flygets Hus innan brandmyndigheterna sätter stopp.

Vad gäller mat och trivsel vill jag påstå att vi överträffade förra året. Bl a dukningen gjorde att det inte blev så trångt.

Som vanligt var det Hans och Anita Mårtensson tillsammans med restaurang Husman som stod för maten och administrationen bakom detta.

Dessutom kan vi inte nog tacka de frivilliga krafterna i köket, utan vars fantastiska hjälp arrangemanget skulle vara omöjligt att genomföra.

Ytterligare ett bevis på att folk trivdes var att snapsen och avecen i baren tog slut. Vi lovar att detta inte ska hända igen!!!

Kommande föreningsträffar.

*Välkommen till höstens torsdagsträff
med ärtor och punsch*

Flygets Hus

Torsdagen den 4 oktober 2018 kl 18.00

(En föredrag)

Anmälan senast torsdagen den 26 september

Välkommen till Lillejul

Flygets Hus

Fredagen den 7 december 2018 kl 17.30

Flygets hus öppet från 15.30

Anmälan senast torsdagen den 29 november

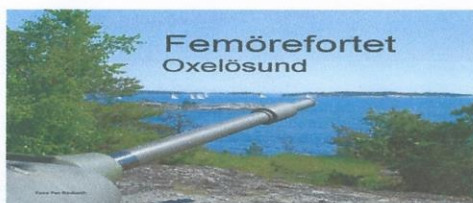
Anmälan till alla träffarna görs till någon av nedanstående:

Ingvar Jäderlind
H B Karlsson

013 – 17 18 82
013 – 29 98 25

Ronny Perfect
Stellan Andersson

013 – 29 85 47
013 - 25 99 53

Inbjudan till Försvarskunskapsresa! Till Femörefortet o F11 Museum Tisdagen den 15 Maj 2018.

Medlemmar i F3:s kamratförening, samt med respektive anhörig som inte är medlem hälsas Välkomna. Även övriga som är intresserade är Välkomna.

Resan sker i egen buss, startar från FV-Museum i Malmslätt, (egna fordon kan parkeras på Museets P-platser), via Fjärrbussterminalen i Linköping. Antal platser begränsat till bussens storlek.

Femörefortet ligger strax utanför Oxelösund. Guidad entimmestur i anläggningen, en bunker gömd i berget på över 3 300 kvm. (Kan vara besvärligt att ta sig fram för den som är rörelsehindrad). Här kunde 70 soldater försvara Sverige i upp till 30 dygn. Upplev historiens vingslag.

Efter denna tur i berget är alla sugna på mat, då fortsätter vi till en populär fiskrestaurang (finns även köttträtter), i Oxelösunds gästhamn.

När så alla är mätta och belåtna fortsätter vi till F11 Museum där vi även här har guider som tar hand om oss, eller enskilt. För flygspaning sattes flygflottiljen F11 upp i Skavsta 1941. Muséet består i huvudsak av tre olika delar. Först ett traditionellt, med prylar samlade i en lokal. Stora hallen är fylld med spaningsflygplan. Utanför står en underrättelsepluton från system 37.

Efter detta när alla är nöjda vänder vi åter mot hemorten.

Allt detta för bara:

350:-kr PP

Ingår: Bussresa ToR. Fm fika. Lunch.
Entré kostnader Femörefortet och
F 11 Museum,

Program med anmälningstalong bifogas.

Antagningsbesked med inbetalningsavi skickas till anmäl/-a deltagare.

Anmälan tillhanda snarast/ senast 8 maj!

Välkommen med din anmälan!

**Anmälningsblankett finns på Kamratföreningens Webb sida www.f3.kamratforening.se och har även skickats ut via e-post.
Har du inte möjlighet att använda detta, kontakta S-O Carlsson på telefon 013-152323 eller 0705-112323**

FV Huvudflygdag 2018 Lördag 25 Augusti på Ärna flygplats Uppsala 1-dagsresa

Medlemsresa för F3:s Kamratförening och övriga i mån av plats, (begränsas av bussens storlek), hälsas Välkomna på denna resa.

Resan sker i egen buss, **startar från FV-Museum Malmslätt kl 05.00,**

Lördag 25 Augusti (egna fordon kan parkeras på FV-Museums parkering),

Färden går vidare norrut via E4:an mot Uppsala, frukost på Scandic Järva krog Solna, ca 07.30. Ingår i resans pris. (Scandic Hotellens populära frukostar).

Grindarna öppnas kl 08.00, förprogram fr kl 10.00 och då hoppas vi vara där så vi kan se alla uppvisningar. Tag med egen matsäck, fika korg och vad som behövs på en Flygdag.

Middag i matsalen på flygplatsen kl 16.00-17.00, ingår i resans pris.

Avresa från Ärna flygplats senast kl 18.00 , åter mot hemorten.

Kostnad för deltagande: 450:-kr PP

I resan ingår:
Resa i modern turistbuss
ToR Frukost Middag

Anmälningstalong bifogas.

Välkommen till en spännande Dag!

Anmälningsblankett finns på Kamratföreningens Webbsida www.f3.kamratforening.se och har även skickats ut via e-post.

Har du inte möjlighet att använda detta, kontakta S-O Carlsson på telefon 013-152323 eller 0705-112323

I FN – Tjänst 1960

På ärtmiddagen den 19 oktober 2017 kom Torleif Åkesson och berättade samt visade film från sin tid som flygare för FN i Kongo 1960. Han hade dessutom skrivit ett antal A4-sidor om denna tid. Ett utmärkt material att ta med i Malmenbladet. Torleif kompletterade sedan med ett antal bilder.

Torleif Åkesson

Hans skrift är på många sidor och jag vill inte förkorta den, därför blir den uppdelad på flera Malmenblad.

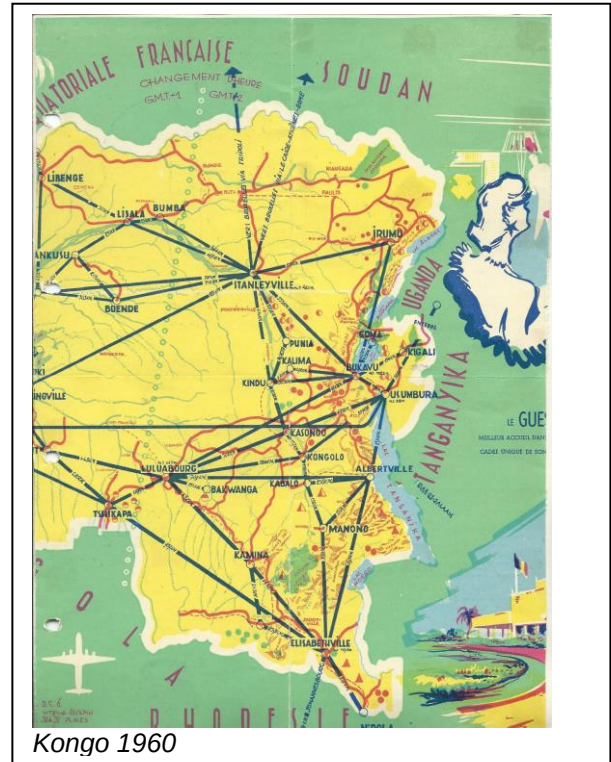
/ Red

Ett halvår i FN:s tjänst är en fantastisk upplevelse. Jag skall försöka ge en liten glimt av Afrika som jag fick se det.

Avfärden från Sverige gick hastigt och lustigt. Efter upprop i TV- Aktuellt lördagen den 16/7 1960, anmälde jag mig på måndagen den 18/7, som intresserad. Redan på eftermiddagen på tisdagen fick jag order att infinna mig i Stockholm på onsdags morgonen. Det blev en och en halv hektisk dag i Stockholm.

Torsdagen den 21/7 kl. 1130 satt jag i en norsk C 119 Boxcar för start mot Bryssel som var första delmålet. Färden tog fem dagar och gick efter Bryssel vidare till Marseille, Casablanca, Las Palmas, Dakar, Robertsfield, Accra, Duala, mot målet Leopoldville. Det blev 44 tim. i luften.

Vid framkomsten till Leo blev det stor uppståndelse. Ingen hade informerat om att vi skulle komma. Vi anlände ganska sent på kvällen. Ingen bostad var ordnad, så vi fick ligga dels i flygplanet och dels i en korridor på N'djili flygplatsen. Svenska bataljonen som förflyttats från Gazaremsan var baserad vid flygplatsen och de tog hand om oss så gott det gick. När nästa dag grydde började det ljusna lite grand. Bostäder ordnades i en samling små villor, som hade tillhört belgiska flygvapnet. De var tyvärr plundrade av kongoleserna och det talades om att de mest hemiska våldsdåd hade begåtts där. Utvändigt var villorna verkligt tjusiga men invändigt var mycket förstört. Sängar var det ont om, så jag hade det tivelaktiga nöjet att husera på ett bord under tre nätter. Då ordnades bostäder på en internatskola inne i staden. Tyvärr var det mycket smutsigt, men man får inte ha för stora pretentioner i den situation, som vi var där för.

Allt klarnade så småningom och vi fick besked om att vi skulle hålla till på ett flygfält, N'dolo, som nästan låg inne i staden.

På fältet stod vår flygplanpark, DC 3, DH Otter, DH Beaver samt helikoptrarna Bell 47 och S-55 Sikorsky. Senare tillkom C 119 Boxcar som förstärkning för tung transport. Flygplanen var amerikansk "surplus" som tagits ned från förråd i Tyskland.

Ett febrilt arbete sattes igång. En flottilj skulle organiseras. Varje dag anlände nya kontinenter. Så tillslut blev styrkan rejält internationell.

Gänget bestod av normän, jugoslaver, brasilianare, argentinare, italienare, etiopier och så vi svenskar. Flottiljen organiserades på tre skvadroner, en lätt bestående med Beaver och Otter, en tung med DC 3 och C 119 Boxcar och en helikopter med Bell 47 och S 55 Sikorsky. Marksidan fick en service - och en verkstads avdelning med förråd. En flygplanmästare för respektive skvadron svarade för klargöring av gruppens flygplan.

Huvudsaken var att komma igång med inflyg-

C119 Boxcar

ningarna. Det fanns några amerikanska flygofficerare, som gick omkring civilklädda. Läget i stora världen var känsligt just då. Avsikten var att de skulle vara behjälpliga vid inflygningen. De hann bara med att flyga in Fanjunkaren Engström från Ljungbyhed (f.d. flyglärare) innan de fick order att lämna Kongo. Vi pluggade SFI(speciell förare instruktion) allt vad vi kunde och den 1/8 kom jag i luften med Beavern. Efter tre starter och landningar bar det iväg ensam. Beaverns instrumentering påminde om en SK 16 som jag var väl förtrogen med. Dagarna gick nu med flygövningar. Det var start och landning, instrumentflygning samt kortare navigeringar med landning på små fält i "Leo's" omgivning. Efter en veckas intensiv träning började vi göra kortare uppdrag över Kongofloden till Brazzaville och till hamnstaden Matadi m.fl. ställen.

Skall försöka ge en uppfattning om problemen vi hade att brottas med och de åtgärder vi vidtog för att ha så stor säkerhet som möjligt.

Den normala flygrutinen: Vi skrev en noggrann färdplan och höll oss till den lika noggrant. Vi var alltid två förare i flygplanet med tanke på, plötsliga sjukdomar, risk för beskjutning och långa tröttande flygningar. Vi flög alltid visuellt, vissa fyrar fanns men de var opålitliga, de fungerade bara när det belgiska flygbolaget SABENA var i luften

Väderproblemen: Prognoser hade inte så stort värde, det var för glest med observationer. Risken för kraftiga åskskurar var stor, dessa kunde inte flygas igenom eller under, utan man fick runda dem. Det fanns även risk för isbildning i molnen förutom de kraftigt vertikala vindarna. Med de här riskerna flög vi alltid med stor bränsle reserv.

Navigeringsproblem. Kartorna var ofullständiga och det var ont om tydliga navigeringspunkter. Vägar och sjöar var mest pålitliga. de mindre floderna var svåra att se, de var ofta övervuxna. En vägkarta var den bästa vi hade. Många av de mindre flygplatserna var felaktigt utmärkta.

Flygplatserna Det fanns relativt gott om små flygplatser. Det var Sabenas och även missionsstationernas förtjänst. Sabena hade ett reservstråk på ungefär var tionde mil när man flög DC 3 reguljärt. Missionsstationerna för att man skulle kunna ha flygförbindelse. Underlaget var gräs eller sand, gräset kunde ibland vara ganska högt. Stråkens var mellan 600-900 meter,

ingen bemanning, i bästa fall en sönderblåst vindstrut.

Flygsäkerheten Sällsynt, att få igenom meddelande om start och landning, även om marktrupper med signalorgan fanns. Telegram kom i början ett par dagar efter avsändandet. Kontroll av fallskärmar var egen kontroll. Vi fick utesluta möjligheten att hoppa, skärmen använde vi endast som ryggstöd. Inom vissa områden var även det uteslutet. Alternativet, att ställa ned flygplanet i den höga djungeln hade varit att föredra. Detta med tanke på att det kanske hade varit lättare att se flygplandelar än enskilda personer. Tyvärr saknade vi också vetliga djungelinstruktioner endast en belgisk på flamlänska. Beträffande lastning gällde det att vara noga och uppmärksam mot överlast. Det kan vara svårt att lätta från små fält med mjukt underlag. Ibland fick man säga till på skarpen eftersom många människor tror att man kan lasta in hur mycket som helst.

Bastjänst och marktjänst Tillsyner var avsedda att ske var 100:e timme och avsågs göras dels i Leo och dels med ett tillsynslag som skulle resa ut till den olika baserings ställ. Tillsynerna skulle då kunna med väl tränad personal utföras på två till tre dagar annars ca en vecka. Reservdelar ett hopplöst läge. Kannibalisering av flygplan kunde bli nödvändigt om inte hemslöjd kunde lösa situationen för att hålla dem i luften. Tankning skedde endast på de lite större flygplatserna och då oftast direkt från fat. Det var ont om pumpar och filter och om ett fat öppnats och inte tömts helt måste man kassera det.

Tillsyn Beaver

Jag var kvar i "Leo" under en månad med diverse transport-flygningar. Vi var uppdelade i 4 beredskapsgrader så vi kunde upprätthålla ständig beredskap. Allt var lugnt i "Leo" under denna tid och vi bemöttes vänligt av kongoleserna. Vi hann flytta och etablera boendet i ett villaområde som hette Limite. Vi fann också

snart "Funa Club" med pool och bar, som blev lite av en tillflyktsort. Vi kom in i en lite rutinmässig tjänstgöring.

Under den här tiden i "Leo" gjorde jag en dag två flygningar över floden till Brazzaville. Där hade jag bekanta ifrån Limhamn, Britt och Ingemar Wärenfalk med sina tre barn. De var utsända från Svenska Missionsförbundet och var den moderna tidens missionärer. Han byggnadsingenjör och han byggde en kyrka med namnet "Poto Poto." Hon sjuksköterska och arbetade även som lärarinna. Jag fick efter ett intensivt ringande i "Brazza" kontakt med Ingemar. Vi bestämde att jag skulle komma med färjan över floden nästkommande dag. Det var trevligt att få se och uppleva arbetet på en missionsstation som jag hört så mycket om under min uppväxt. Man hade haft en konferens under helgen, så jag fick tillfälle att träffa Missionsförbundets högsta höns här i Kongo, Manne Lundgren. Jag fick också en rundtur med bil i omgivningarna. Datumet var den 15/8 1960 och den franska delen av Kongo fick sin självständighet. Det var också lite av en tillfällighet, att på torget i staden, vara med och höra republiken i den förutvarande franska delen av Kongo utropas.

Under tiden i "Leo" hann jag också vara med om att få inflammation i en kindtand och få den utdragen. Man brukar ju säga att världen är liten, som av en händelse hamnade jag hos en svensk tandläkare som hette Åkesson. Nåväl den 8/9 fick jag order att ombasera med en C 119 Box Car, till Gemena i Ekvatorprovinserna. Vi skulle där avlösa en jugoslavisk besättning på en Beaver. I Gemena mötte vi en helt annan natur och som man uppfattade det ett lite annorlunda klimat. Vi var alldeles norr om Ekvatorn, så gott som mitt i den tropiska regnskogen. Den var stor och skrämmande ett övre lager på ca.70m och ett på ca.30-40m. Gemenavistelsen blev en mycket intressant tid. Vi stod till en Egyptisk bataljons förfogande vilken hade kompanier i orterna Lisala, Libenge och Bomba.

Uppgiften var att flyga chefen, en överste, ut för att inspektera, samt distribuera post m.m.

Gemena var en liten stad som innan "independence" hade ca.400 vita invånare nu var endast 30 kvar. Vi bodde på stadens enda hotell "La Bonne Auberge" där på kvällskanten många av stadens kvarvarande belgare kom och tog en drink. På så sätt blev vi bekanta med en trevlig belgare i samma ålder som jag. Han hette Fernand Fabry och hade varit administratör i

distriktet. Numera var hans f.d. sekreterare chef, men han var ombedd att stanna kvar som rådgivare.

Jag skall berätta om två episoder.

Episod 1, Besök i djungelby.

En söndag gjorde vi en bilfärd ut i djungeln i Fabrys tidigare distrikt. Vägen var mycket dålig och djungeln stod tätt på båda sidor av vägen. Flera små byar kantade vägen, bilen var välkänd och folk sprang ut till väggkanten och vinkade. Vi stannade i en liten by där dansen var i full gång, till en trumma och ett dragspel, där endast tre basar fungerade. Vi hann inte mer än stanna förrän vi omringades av en stor samling bybor. Det var bara att hålla god min och skaka hand med så många man hann med. Vid bjöds in i byn och fick inta hedersplatserna och serverades byns palmvin. Vi såg sedan på hur dansen fortsatte. Jag uppfattade att byborna var lätt berusade. Här levde människorna som vi gjorde under stenåldern, vad gällde bostäder, klädsel och jordbruksredskap. Mitt i den här ociviliserade miljön, vid en hydda, stod ett rostigt bilvrak. Detta hör till ett av de oförglömliga minnena. Fabry lovade oss att vi framöver skulle få följa med på en buffeljakt.

Episod två. Buffeljakten

Vi startade en lördagseftermiddag och for med bilen, remarkabelt nog en Volvo Duett och for 2 mil till en liten by som hette M'bari. Här tog vi in i ett litet hus, som administratörerna använt vid sina inspektioner.

Fernands kock Medard Tregbani, en verkligt trevlig grabb, ordnade allt för oss så bekvämt man kunde begära. Det dröjde inte lång tid förrän det stod mat på bordet. Naturligtvis var vi den stora händelsen i byn och huset invaderades av byns invånare. Fernand kunde tala två av de dialekter som talades i distriktet, så ett samtal kunde med lite god vilja etableras.

Byns lärare var med och om jag bedömde det rätt var hans kunskapsnivå motsvarande svensk grundskola.

Det visade sig att tyvärr visste han inte vad Sverige var och var det låg på vår fantastiska glob. Han påstod, att han hade omkring 2000 elever, i sin skola. Vi fick också en gåva av en gumma som hade med sig en höna. Vi band hönan vid en stol och gav några sedlar till gumman som gengåva, vilket uppskattades. Efter en trevlig pratstund kröp vi till sängs, vi skulle ju upp tidigt nästkommande morgon.

Vi väcktes klockan fem av kocken och fick en kopp kaffe. Vi gav oss iväg ytterligare en mil med bilen och parkerade i en liten "by". Så begav vi oss då ut i djungeln med ytterligare tre kongoleser som var erkända som goda jägare och spanare. De var glada över möjligheten att få lite kött, vilket fick alla kongolesers ögon att lysa.

Vi gick genom små stråk av tät djungel, vadade då ofta till midjan i vatten och så ut på savannen igen. Efter ca. 5-6 km ganska hård vandring fick våra spanare kontakt med en stor hjord bufflar. Fernand, utrustad med en svensk Huskvarna älgstudsare, var lyckosam och fick skott på fyra bufflar två tjurar och två kor. Det ansågs allmänt att bufflar var en av de farligaste djurarterna att jaga, turen var med oss så de fick sina nådaskott utan att vi blev utsatta för anfall. En av spanarna från byn sprang hem efter hjälp för slakt och hembärning av bytet. Efter ca en timma, ringlade sig en lång karavan fram under glada rop och skratt, som hördes på långt avstånd. En fantastisk slakt startade och på två timmar var alla spår undanröjda. Otroliga bördor på upp mot 35 kg bars på huvudet tillbaks de 6 km till byn, det var svårt nog att hålla takten utan börda. När vi skulle fara kunde vi inte ta med allt köttet på en tur. Undertiden bilen körde en tur, skulle de två bufflar som tillföll byn delas mellan de olika hushållen. Jag stod i mitten av en cirkel där byns tre äldste fördelade bitarna. Det blev ett otroligt tjatter och jag tänkte - hur kommer det här att avlöpa. Det stora slagsmålet utbröt om köttbitarna. Det var tur att bilen kom tillbaks. Vi fann det bäst att fara så snabbt som möjligt. Det som förvånade mig var, att trots att det fanns kött så det räckte till alla, kastade sig alla sig över köttet, så att på ett par minuter blev mycket förstört. Under hemfärden till Gemena inträffade ännu en intressant händelse. Vid vägkanten stod en gammal man med hustru och liftade.

Den sedvanliga handskakningen utbröt och plötsligt satt jag i höger framsäte med hustruns en halv meter långa läderlapp till bröst skavandes min arm. Mannens klädsel var chockerande han hade ett tygstycke som hölls uppe av ett rep och det såg ut ungefär som en blöja. Kavaj och hatt var kronan på verket. Mannen var en ganska betydande hövding, säkert 80 år och på väg till lasarettet i Gemena, för att se till sin son. Han hade fått meddelande om, att sonen varit i slagsmål på lördagskvällen, där han fått ett öra avslitet. Detta gjorde att han inte var vid bästa humör. När han fick höra om vår jaktlycka påstod han att vi hade jagat på hans mark och

att han inte fått någon del av köttet. Detta gjorde honom mycket otålig. Fernand beslöt att ta med honom hem och ge honom lite kött. Ni skulle allt vilja se med egna ögon denna gamla man tronande i bästa rummet, lycklig över att fått kött och med en kall öl att svalka sig med. Det går inte att med ord beskriva när han sedan med en otrolig elegans spottade mitt på golvet inte en gång utan flera. Det var många intressanta minnen man fick med sig från Gemena som vi saknade när vi lämnade. En ny jugoslavisk besättning anlände och vi återvände till "Leo" med en DC-3:a från Air Congo.

Uppehållet i "Leo" blev kort. Jag fick åka med i en grupp som var förtruppen vid förflyttningen av hela ATU (Air Transport Unit) till Kamina basen och ta över verksamheten där. Denna belgiska bas var stor som minimum tre svenska flygflottiljer. Den hade egen bondgård och eget kraftverk allt som behövdes för egen verksamhet. Verksamheten hade bestått av flygskola för både Belgien och Holland, teknisk skola med verkstad. Halva basområdet utnyttjades även för fallskärmsjägerutbildning.

Att komma till Kamina var nästan som när vi kom till "Leo" i början. Allt var en enda röra, men även här ordnades allt så småningom. Light Squadron hade endast en Otter att tillgå just då, så jag passade på att flyga in mig på Beaverns storebror Ottern. Instruktör var en argentinsk löjtnant, som hette De Nogaetz.

Det saknades folk på de flesta positioner. Jag fick det tvivelaktiga nöjet ta hand om ett tiotal baracker som fungerade som hotell. Till förfogande hade jag ett tjugotal kongoleser, som skulle städa och sköta om hotellet. Dagarna förgylldes av ett gäng amerikanska signalsoldater, som hade upprättat en signalradiostation i villan vid sidan om vår.

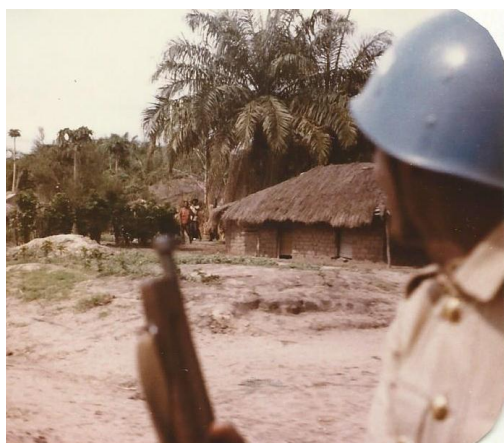
Deras uppgift var att säkerhetsställa sambandet med ett antal Globmastes transportflygplan, som tillförde "ONU" styrkan, och ett antal helikoptrar. På kvällarna sökte vi på radions amatörband och fick kontakt med ett antal svenska radioamatörer.

Nåväl, efter vad jag tyckte 14 långsamma och tråkiga dagar fick vi en ny basering. Denna gång ställdes kosan till Elisabetville, distriktet Katangas huvudort. Här stod vi till fyra olika bataljoners förfogande, två marockanska, en irländsk och även den svenska. De var alla fyra vid den här tiden baserade i E-ville. Vi bodde mycket elegant i E-ville, stans största hotell

"Leopold deux". I E-ville var en DC-3, en Otter och vår Beaver baserade. En irländsk kapten var operationsofficer och höll föredömligt i alla flygningar. De fem veckorna var nog den arbetssammaste tiden. Flygsträckorna var långa och vi flög ca.100 tim. under vistelsen i E-ville. Uppdragen var likartade som tidigare. De olika bataljonscheferna skulle ut och se till sina kompanier runt om i Katanga. Förutom det hade vi några flygningar för FN:s övervakningskommission med dess chef Översten Möllersvärd. Jag blev lite fascinerad när han berättade att han hade sin bostad på "Via Dolorosa" i Jerusalem.

I Katanga fick vi se oss mätta på det rika afrikanska djurlivet. Det mesta såg vi i den stora nationalpark som vi ofta flög över. Ett stort antal elefanter, otaliga zebbor och antiloper av olika arter, vi såg även vid ett par tillfälle ett 30-tal flodhästar i en flod.

Under E-ville tiden startade de så kallade Balubahärjningarna och det blev några gånger spännande värre. Vi hade vid ett tillfälle en flygning till Kabalo, där en etiopisk trupp var baserad. Det hade varit stridigheter och FN:s övervakningskommission skulle dit för att medla med några mäktiga Balubahövdingar. Flygfältet i Kabalo låg 5-6 km utanför själva samhället och vi var tvungna att i en jeep åka igenom en stor Balubaby för att komma till samhället.

Soldat i Kabalo

Vägen kantades av Balubas med spända bågar och höjda spjut, så vi var inte så stora i hackan där vi satt i en öppen jeep. Balubas var kända för sin råhet och det såg vi tydliga exempel på. Man hade tagit den tidigare belgiske administratören och dödat honom. Därefter hade man skurit av armar ben och huvud och kört en stor rakt igenom hans kropp. Denna groteska figur var uppsatt som en trofé mitt i Balubabyn.

Vi kom lyckliga in till hotellet där konferensen skulle äga rum.

Det var en ganska festlig syn att se de här hövdingarna utstyrda i sina torftiga kläder med apskinn på huvudet och sina vapen vid fötterna i konferens med de korrekt klädda FN office-rarna. För att få så gott resultat som möjligt serverades det mängder av öl, som dracks begärligt. Etiopierna hade avväpnat en del Balubas och en lastbil med deras vapen, spjut och pilbågar stod utanför hotellet. Efter att vi fått tillstånd av etiopierna skulle vi lägga oss till med lite verkliga souvenirer. Efter att vi valt och vrakat satt vi på trappan med våra fynd. Oturligt nog fick en Balubahövding se våra dyrgripar och vi blev tvingade att lämna dem ifrån oss för att konferensen överhuvudtaget skulle fortsätta. Samtalet blev resultatlöst och hövdingarna avlägsnade sig. De förberedde sig för sin sista strid och skulle anfälla i solnedgången. Det blev inget av med det heller. Vi fick eskort ut till fältet och när flygplanet lättade drog vi en lättnadens suck.

Under perioden i E-ville förändrades situationen i Katanga. Katanga förklarar sig självständigt och Tshombe tillsattes som president. Detta sker naturligtvis utifrån det stora företaget Union Miniers ekonomiska intresse. Detta är ju ett av världens största företag i gruvdrift efter diamanter. Naturligtvis ville de ha ett ord med i laget och det var svårt för dem att lämna sin privilegierade ställning

Nästa lite annorlunda uppdrag var med en svensk överste till ett nytt ställe som hette Pweto. Det var en fin flygning. Vi flög lågt över savannen och såg mycket djur av varierande arter. Pweto låg i norra spetsen av sjön "Lac Mweru", med en fantastisk vy över sjön och en behaglig temperatur. Anledningen till flygningen var en del obehagligheter hade skett. Det hade varit en massaker på många människor, att se resterna och känna lukten från likbålet hör inte till de syner man vill minnas men som man naturligtvis gör. Vid återkomsten till E-ville råkade vi komma just när Katangas presidet Tshombe skulle lämna fältet. Det var då vi nästan kom honom in på livet.

Nästa äventyr var med en marockansk överste. Dagens flygning gick från E-ville till Jadotville där ytterligare marockansk militärpersonal tillstötte. Efter ett kort stopp i byn Lubudi kom vi till Luena där det marockanska kompaniet var baserad. Det är inte utan det blir lite av komik, när översten står mitt i en balubaby och pratar franska med en samling i full krigsmålning och en del hade giftpilarna på bågen.

Det är ganska fantastiskt när man efter en stund ser bågarna sänkas och leendena spridas över ansiktena. Även om längtan är att för eviga situationer ibland, får man avstå för att inte irritera.

Mathållningen varierar mellan de olika bataljonerna. Här hade man ansträngt sig för att bjuda sin överste på lunch, som även vi fick ta del av. Vi hade redan sett att en soldat höll på att grilla en hel get över öppen eld. Lunchen började med en sallad av något slag, sedan biff med mandel, sedan en halv kyckling med ris. Då trodde jag att det var slut, men in kom den helstekta geten. Den lades direkt på det plastskyddade bordet och åts med fingrar och kniv. Det var bara att grabba tag i ett köttstycke och äta allt man förmådde. Lunchen avslutades med frukt och kaffe. Jag förstår inte hur man kan gå ner i vikt, faktum är att jag förlorat fem kilo. Jag mår alltid bra men efter dylikt frosseri med ovanlig mat, då vill magen reagera lite.

Attityderna från civila i E-ville har även de förändrats till det sämre. Det kom till uttryck när vi en kväll var på en bättre restaurant, som hette Le Relais. En belgisk civilklädd överste kom över till vårt bord och pratade. Man försökte rekrytera flygförare till ett eventuellt katan-gesiskt flygvapen. Plötsligt omringades bordet av 7-8 belgare, som i väl valda ordalag förklarade att man inte ville ha FN i Katanga och inte heller i restaurangen. Översten reagerade starkt på deras uppförande och reste sig upp. Ett våldsam slagsmål utbröt och vi fann det bäst att lämna stället. När vi gick låg översten blodig på golvet och tillsynes utan medvetande. Vi ledsagades ut av en belgare med dragen kniv.

100 år i luften

1 år firas två jubileum på flygfronten.

Den 1 september är det 70 år sedan Bob Moore lyfte med första **J29:an** från SAAB. De flesta av oss har ju sannolikt haft kontakt med denna gamla dam så den behöver ingen ytterligare presentation.

På något sätt kommer födelsedagen att uppmärksammas, sannolikt på FVM. En uppvisning med Gul R kan vi då hoppas på. Vi återkommer på Webb och via E-post då vi vet mera.

Amerikansk instruktör och flygförare.

Så slutade kvällen, som hade möjligheten, att bli en trevlig avslutning på en jobbig vecka. Ytterligare ett minne som etsade sig fast. Vi hade en flygning till Kolwezi. Där hade samlat ett stort antal flyktingar undan oroligheterna. Det var säkert uppåt tusentalet, mest kvinnor och barn, som hade slagit sig ned vid en skola. En brittisk läkare var där och vi kom rakt in i en operation av en blindtarm. Den utfördes i en skolsal på en kateder under de mest primitiva förhållandena. Så var det dags igen att lämna en basering och visst var det med lite saknad, vi hade haft det väldigt bra i E-ville. Flygningen gick till Kamina där flygplanet skulle lämnas. Det blev en övernattnings och sedan vidare transport med en C-119 till "Leo".

Text och foto / Torleif Åkesson
Fortsättning följer i nästa Malmenblad

Den andra jubilaren är ju **JAS 39 Gripen** som varit i luften sedan 9 december 1988 då Stig Holmström gjorde den första flygningen. Om och hur det kommer att firas får vi återkomma till.

Grattis till båda!

Information från Helikopterflottiljen.

Den tredje februari i år var det 20 år sedan Helikopterflottiljen invigdes, det är ingen hög ålder men ändå en anledning att fira. Det gjordes på Flygvapenmuseum på födelsedagen med personal som berättade minnen vid de tre helikoptertyper som flottiljen använt som nu står i samlingarna, samt ett föredrag om Helikopterflottiljen idag. Tanken var också att landa ner med en HKP16 framför museets entré men två dagars snöande satte stopp för de planerna. Visst kan HKP16 flyga i snö och med de nya skidorna som provats ut i år är det heller inga problem att landa, men inte nära en stor byggnad och massa publik. Flygsäkerheten först.

Helikopterflottiljen upprättades första januari 1998, invigningen skedde några månader senare och under hela första årets arbetade den nya staben med att slå samman olika delarna från flygvapnet, marinen och armén till den nya organisationen som började gälla ett år senare. Med facit i hand kan konstateras att det inte var den enda organisationsförändringen under de 20 åren. Delar har tillkommit, tagits bort och även återkommit. Senaste exemplet är Försvvarshälsan på Malmen som en tid tillhört P4 men sedan halvårsskiftet lyder under Helikopterflottiljen.

- *Det finns så mycket som talar för att Försvvarsmakten i framtiden kommer att utnyttja det stora flygtekniska kunnande som finns i Linköping, sa viceamiral Peter Nordbeck till Corren i samband med att han förrättade invigningen tillsammans med dåvarande landshövding.*

Stora övningar

Förra årets stora Försvvarsmaktsövning AURORA blev en kraftmätning för Försvvarsmakten. Nästa stora gemensamma övning går 2020 men för Helikopterflottiljens del skiljer sig inte en försvvarsmaktsövning så mycket från den vanliga övningsverksamheten. I år lades Flygvapenövning 18, arméövningen Våreld och marinövningen SWENEX under samma tid och eftersom alla vill ha med helikoptrar

ska Helikopterflottiljen vara med överallt samtidigt.

Det stora problemet är basresurser som kraftig begränsar möjligheterna att upprätta baser i terrängen vilket ju är en av helikopterns styrkor. I år pågick ingen hemvärnsövning samtidigt, som under AURORA där Hemvärdnet var en integrerad del som resten av Försvvarsmakten inte hade klarat övningen utan, men en del hemvärnssoldater kunder hyras in för att klara delar av bevakningen. Ett annat problem för årets övningar, som också delades av AURORA, var Malmens miljötillstånd. Inte heller i år fick Malmen tillåtelse till någon utökad flygverksamhet under övning vilket naturligtvis begränsar effekten för samtliga delar som finns på Malmen.

Populärt utflyktsmål

Den "häftiga" verksamheten och i viss mån närheten till Stockholm gör att Malmen får ta emot många förfrågningar om besök och stöd. Ett exempel är Försvvarsmaktens rundresa för utländska militärattachéer. De besökte under våren Flygskolan, Transport och specialflygdivisionen och FörmedC. Tre olika filmer har också spelats in på Malmen under det senaste halvåret. Filmbolaget Crazy Pictures fick under en dag filma helikopterscener på marken till sin kommande spelfilm "Den blomstertid nu kommer" som snart går upp på biografena. Försvvarsmakten har också spelat in två rekryteringsfrämjande filmer på Helikopterflottiljen. Den första handlar om en dag på flottiljen och kretsar kring ett helikopteruppdrag. Den är inspelad i 360 grader så om man har speciella glasögon kan man "stå i mitten och titta vad som sker runt omkring". Filmen finns med på rekryteringsmässor och får representera livet i flygvapnet. Den senaste filmen spelades in i april och användes i samband med SM finalerna i Innebandy, en sport som Försvvarsmakten sponsrar. Den visade hur en grupp soldater levererade matchbollen från Malmen till Globen i Stockholm där ÖB stod och väntade. Inget uppdrag är det andra likt i Försvvarsmakten.

*Text: Lasse Jansson Kommunikationschef
Helikopterflottiljen*

Tack vare vita skärmar runt omkring kommer det att se ut som att helikoptern som filmas i en hangar faktiskt flyger när den visas på bio.

Stabschefen Olle Mobergh berättade om sina äventyr med HKP4 när Helikopterflottiljen firande 20 år.

Foto: Christian Graversen

Nuvarande och blivande medarbetare under födelsedagen på Flygvapenmuseum.

Foto: Christian Graversen.

Inte lätt för en filmare att hänga med när soldater från basenheten får upp tempot.

Foto: Lasse Jansson

Garnisonens Dag

Välkommen att träffa Försvarsmakten i Linköping och titta närmare på flygplan, helikoptrar, markfordon och soldaternas utrustning. Är du nyfiken på hur det nya värnpliktsystemet fungerar, hur patrullhundarna bor eller var samtliga piloter i flygvapnet har gått i skolan?

Lördagen 5 maj mellan 11.00 och 16.00 är grindarna öppna till Malmens flygfält utanför Linköping.

Garnisonens dag innebär att du som besökare har en möjlighet att komma nära Försvarsmaktens dagliga verksamhet. Det är ingen flygverksamhet under dagen, inget som syns eller låter i luften, vilket gör det möjligt att visa upp delar av verksamheten som aldrig varit öppet på en flygdag. Besökarna kan gå runt och titta i lugn och ro.

Försvarsmakten är den sjunde största arbetsgivaren i Linköping och på Linköpings garnison, Malmen, finns sex olika förband samt Försvarets Materielverk representerade. Ungefär vart fjärde år har grindarna öppnat för flygdagar men i år visas verksamheten på marken upp lördagen 5 maj. För mer information sök på **"Garnisonens dag Linköping"** i Google

Bandvagnar från Hemvärnet

Foto: Lasse Jansson

Drömmresan till Hongkong, Sydney och Singapore 2018

Ingvar Jäderlind berättar om en resa till andra sidan jordklotet, som han drömt om att få göra i många år. Och så här nöjd blev han! (Red)

I hemlighet började jag planera för "drömmresan", att besöka några av Asien och Oceaniens största städer. Resan planerade vi att genomföra under januari och februari 2018

Jag startade upp med att samla in information om respektive plats vi skulle besöka, kollade resrutter och hotell på respektive plats.

Efter att ha inhämtat preliminära priser för flygbiljetter, flygtider och hotellkostnader presenterade jag detta för mina reskamrater.

Ressällskapet på **"Drömmresan"** kom att bestå av min fru Agneta och de goda vännerna Bodil och Ulf

Nu började insamling av information om städerna vi skall besöka. Vi intervjuade personer som tidigare besökt platser som vi skulle besöka. Det kunde röra sig om allt möjligt från visumansökan till sevärdheter. Utrustade med mängder med information kunde vi konstatera att vi måste sortera vad vi ville besöka under resan.

Då vi var fyra personer i ressällskapet delade vi uppgifterna för planeringen av resan.

Själv blev jag ansvarig för bokning av flygbiljetter och hotell till resmålen.

Bodil o Ulf fick uppdraget att planera vårt första resmål, som var Hongkong. Agneta kollade Sydney och tillsammans tittade vi på Singapore.

Bodil har en släkting, som heter Tony, boende i Hongkong och gift med kinesisk kvinna Lilly. Efter att ha haft kontakt med dem via e-post meddelade de att de kunde ta hand om oss under vår vistelse i Hongkong.

Hongkong

Flygresan startade från Arlanda via Helsingfors till Hongkong. Efter att vi checkat in på hotellet i Hongkong tog vi en promenad för att orientera oss i omgivningarna. Hungern gjorde sig påmind så det var dags för en middag på en typisk kinesisk restaurang. Tony kom till hotellet på kvällen och informerade oss om morgondagens sevärdheter. Tony visade sig vara en mycket charmerande person och vi tog en drink tillsammans innan han lämnade oss sent på

kvällen. Trötta efter flygresan var det nu sömn som gällde.

Dagen efter hämtade Tony och Lilly oss på hotellet och guidade oss i Hongkong till alla sevärdheter. Vi tog oss fram med tunnelbana, bussar, taxi och färjor i denna stora stad med skyskrapor snabbt och enkelt.

Första stoppet efter att besökt de centrala delarna av Hongkong åkte vi buss till en annan stadsdel som heter Stanley med små affärer, marknad och badstrand. Då vi vandrat runt där, åkte vi åter tillbaka till centrum igen på smala och slingriga vägar med underbar utsikt över Hongkong.

Lunch intog vi på en restaurang som Tony ofta besökte under sin karriär som hög polischef i Hongkong. Efter lunchen lämnade Tony oss för nya uppdrag. Lilly tog över guidningen. Hon var en fantastisk guide. Vi åkte runt med buss och fick se många intressanta platser i staden och bl.a. var vi uppe på en utsiktsplats med utsikt över stora delar av Hongkong.

Utsikt från Victoria Peak, Hongkong

När vi varit på denna utsiktsplats tog vi taxi till färjeläget för att åka över till den andra sidan av Hongkong, där vi bodde. Slutligen hamnade vi på Peninsula Hotell (ett lyxhotell) där Lilly bjöd oss på afternoon tea.

Utanför hotellet var det bara bilar av de exklusiva märkena som Rolls Roys, Bentley och Ferrari

"där hade vår Fiat 500 L inte platsat".

Morgonen då vi skulle lämna Hongkong för flygresan till Sydney med taxi till flygplatsen, var taxi-föraren inte informerad om att Hongkongs maratontävling startade "0500". Med tusentals deltagare och alla centrala gator var avspärrade. Nu var det ont om tid, taxiföraren frågade när vi senast måste vara på flygplatsen. Senast kl. 0700!

Gasen i botten på nya vägar och med högsta fart (taxiföraren körde som en bankrånare på

stadens gator). Vi kom fram kl. 0700 och vi kunde checka in på flygplatsen i lugn och ro.

Sydney

Vi var lite oroliga för passmyndigheten i Australien (Sydney) och om vi hade gjort rätt när vi fyllde i vår visumansökan (Sture Axelsson hade garanterat att vi gjort rätt) och vi blev insläppta och kunde andas ut.

Sent på kvällen kom vi till hotellet i Sydney och efter incheckning direkt i säng. När vi ätit frukost gav vi oss ut för att besöka alla sevärdheter vi läst om. Tur var att utanför hotellet låg en t-banestation, efter att vi lärt oss hur man köper biljetter, var vi redo att bege oss ut på stan.

Första stora sevärdhet var Operahuset som visade sig vara en fantastisk byggnad vars fasad är klätt med klinkers från Höganäs, vi kände oss stolta över detta. Lite besvikna var vi på färgen. På alla fotografier och bilder på Operahuset var det vitt, i verkligheten var det inte vitt utan mer äggskalsfärgat. Vi lyckades köpa biljetter till kvällens föreställning som var Glada Änkan.

Det var en fantastisk upplevelse att få komma

Operahuset i Sydney

in i Operahuset. Före själva föreställningen intogs en drink tillsammans med alla galaklädda personer.

Vi besökte Sydney Tower Eyes ett utsiktstorn något högre än Eiffeltornet och kunde se ut över staden.

Harbour Bridge som går över inloppet till inre hamnen kan man besöka och klättra på ett av brospannen tillsammans med guide. Ulf och jag bestämde att vi skulle ta oss över den berömda bron i Sydney. Dessvärre valde vi fel väg och kom efter många trappsteg upp i pylonen istället.

Bron får vänta tills en annan gång. Samtidigt sparade vi 2000:-/person för en tre timmars tur.

Vi tog ett glas öl istället i den varma solen.

Den välkända badorten Bondi Beach besökte vi en solig dag. Ulf och jag kastade oss i de höga vågorna och blev naturligtvis överspolade av de höga vågorna.

Efter badet intogs den sedvanliga lunchen med öl på en restaurang där ölen serverades i hink med massor av is.

En av Sydneys stora sevärdhet är deras botaniska trädgård som besöktes och vi promenerade i Hyde Park och tog en fika i parken.

Kvällen avslutades med guidad båttur inklusive en drink i Sydneys hamnområde med passering av alla kända byggnader inklusive Operahuset i

Sydney Harbour Bridge i kvällsbelysning.

kvällsbelysning.

Höjdpunkten bland alla sevärdheter var firandet av Australiens nationaldag med stora festligheter vid Operahuset och i hamnområdet med dansandet av nio segelbåtar, två mindre båtar samt två större bogserbåtar till wienermusik dessutom överflygning av tre F16 flygplan samt ett större marinfartyg som sköt salut och hela besättningen klädda i vita uniformer på fartygsdäcket. Alla båtar sprutade vatten till musik.

Dagen till ära hade det kommunala bussbolaget dammat av sina gamla dubbeldäcks bussar från tidigt 50-tal. Autentiska chaufförer och konduktörer i tidsenliga uniformer körde runt i staden utan kostnader för passagerarna.

Sista natten i Sydney blev lite annorlunda på hotellet, då brandlarmet gick vid halv fyra och vi fick lämna rummen via nödutgången. Våra hotellrum låg på tolfte våningen så det blev många trappsteg i nattdräkter. Som tur var inget som behövde åtgärdas utan alla hotellgäster kunde ta hissarna upp igen till rummen efter att personalen kollat vad som hänt.

Singapore

Efter en kort flygrespa på 9 timmar checkade vi sent in på hotellet och efter en lättare måltid var vi redo för att gå till säng.

Dagen efter att vi kommit till Singapore och ätit en mycket konstig frukost på hotellet som bestod av stekta ägg, kokta korvar och rostad bröd. Inte som en svensk frukost.

Dagen med båttur Singapores hamnområde. Vi hade tur och träffade en svensk man med familj som bodde där. Han gav oss fina tips om vad som sevärt. Efter båtturen steg vi av båten och intog den sedvanliga middagsölen och bestämde oss för att ta en taxi till det berömda Raffels hotell för en Singapores sling. Taxiföraren upplyste oss om att Raffels hotell var stängt för ombyggnad, men hon körde oss dit och visade oss byggnaden.

Raffles Hotel, Singapore

Därefter körde hon oss till Sands Sky Parks tre lyxhotell, som låg tillsammans med mellanrum mellan hotellen. Högst upp på 57 våningen hade man byggt en båt av betong tvärs över hotellen. Vi åkte upp och kollade på utsikten som var magnifik och intog en Singapore sling och njöt av utsikten.

Sands Sky Parks Hotel, Singapore

Nästa dag besökte vi ön Sentosa med alla nöjesattraktioner och badplatser. Tåget ut till ön var ett ALWEG-tåg som går på en betongräls i mitten på spåret. Kvällen var ljummen ca 35 grader då besökte vi Marina Garden, en park som var uppbyggd av konstgjorda träd som lystes upp vid en ljusshow på kvällarna. Det var underbara färger tillsammans med fin musik. Allt detta var en fantastisk upplevelse att få vara med om.

På vägen tillbaka passerade vi en tjugig upplyst bro över Singapore river som flyter genom Singapores centrala delar. Vi tittade ut över floden och sa att detta vore något för Linköping och Stångån, en man som var bakom oss hörde vad vi sa om Stångån. Jag går igång på detta på bredaste Linköpingsdialekt och vi skrattade hjärtligt.

Mannen var från Linköping. (Åter krympte världen)

På kvällarna gick vi längs Singapore river som flyter utanför vårt hotell och serverades god mat på alla underbara restauranger i området. Sista dagen besökte vi Chinatown med besök i traditionellt kinesiskt varuhus där det fanns en del att kolla på både på utbudet av varor och restauranger.

Sen var det dags att summera alla intryck vi har varit med om i Singapore och bege oss till flygplatsen. Singapores flygplats är världens bästa och modernaste flygplats. Alla andra flygplatser vi varit på inklusive Arlanda spelar i en helt annan division. Bl.a. så var säkerhetskontrollen placerad vid respektive Gate. Inga långa köer, enkelt och smidigt

På kvällen startade den längsta flygresan på 12 timmar till Helsingfors och vidare till Stockholm som vi anlände på morgonen efter.

Resans längd ca 3200 mil. Mitt koldioxidutsläpp är förbrukad för år 2018!! Hoppas att ingen myndighet kollar mina koldioxidutsläpp.

Efter hemkomsten till Linköping var vi ganska trötta efter en fantastisk resa och alla upplevelser vi fått vara med om.

Text: Ingvar Jäderlind

Bild: Sture Axelsson

Tack!

Redaktören för Malmenbladet tackar för de två fylliga reportagen, dels Tor-Leifs Kongoäventyr och dels Ingvars Drömmresa.

Fortsätt så här med trevliga inslag så kanske jag orkar hålla Malmenbladet i luften även i fortsättningen!

Trevlig sommar, själv ska jag försöka tillbringa en del i luften!

Redaktören

